

Zitting 1966—1967

Nr. 19¹⁾

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffie van de Eerste Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 7 november 1966.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke
goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onder-
worpen, kan door of namens de Kamer of door ten
minste vijftien leden der Kamer of door de Gevolmacht-
igde Minister van Suriname, onderscheidenlijk de
Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiter-
lijk op 7 december 1966.

's-Gravenhage, 24 oktober 1966.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder
verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar
artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der
Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord,
heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst (*Trb.* 1965,
11) en de vertaling in het Nederlands (*Trb.* 1965, 177)
van het op 9 juli 1964 te Genève door de Internationale Ar-
beidsconferentie in haar achtenveertigste zitting aangenomen
Verdrag (nr. 122) betreffende werkgelegenheidspolitiek over
te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve u hiernevens aan
te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag
voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse
Antillen is verzocht, hogergenoemde stukken 7 november 1966
over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk
de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Neder-
landse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. CALS.

Toelichtende nota

Het Arbeidsverdrag nr. 122 (*Trb.* 1965, 177), dat thans aan
de goedkeuring der Staten-Generaal wordt onderworpen, geeft
de ondergetekenden slechts aanleiding tot het maken van
enkele opmerkingen.

Het verdrag stelt de werkgelegenheidspolitiek alsmede de in
de préambule aangehaalde rechten van de mens in het kader
van een actief beleid, dat gericht dient te zijn op de economische
groei en ontwikkeling en op het waarborgen van een zo produc-
tief mogelijke arbeid voor alle werknemers op basis van vrije
keuze en non-discriminatie.

Bij dit beleid kan rekening worden gehouden met de eigen
omstandigheden en de economische ontwikkeling van het land.

Het verdrag heeft een weinig imperatief karakter en beperkt
zich bijna uitsluitend tot het noemen van de doelstellingen, waar-
naar elk lid in de voor hem geldende omstandigheden dient te
streven. Ook het op zich zelf, een duidelijke verplichting in-
houdende artikel 3, namelijk tot overleg met de vertegenwoor-
digers van de werkgevers en werknemers, laat de wijze waarop
dit overleg dient plaats te vinden toch geheel vrij, hetgeen
mogelijk maakt, dat het verdrag tevens voor Suriname en voor
de Nederlandse Antillen, waar geen permanente overlegorganen
aanwezig zijn, zal kunnen gelden.

¹⁾ Gedrukt stuk Tweede Kamer, zitting 1966—1967,
nr. 8915 (R 562).

Aan

*de Heer Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal*

De ondergetekenden zijn van mening, dat het in Nederland gevoerde beleid in overeenstemming is met de verdragsbepalingen.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen achten het wenselijk, dat het verdrag tevens voor Suriname en voor de Nederlandse Antillen zal gelden.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.